

3de zondag door jaar B

Mc. 1, 14-20

Wij horen in de lezingen van deze zondag drie op het eerste gezicht volledig verschillende thema's. De bekering van de grote stad Ninive, onze houding ten opzicht van het huwelijk en onze activiteiten in het dagelijks leven en de oproep van Jezus om ons te bekeren en de roeping van de eerste leerlingen. Hoe verschillend deze teksten ook kunnen lijken: ze vormen toch een eenheid en alles staat en valt met wat Jezus doet in het Evangelie. Johannes de Doper is gevangen genomen en wordt iets later onthoofd, en daarmee gaat het openbaar leven van Jezus beginnen. Johannes heeft de weg gebaad waarop Jezus voort gaat.

En Jezus doet dan twee dingen. Op de eerste plaats roept Hij op tot bekering en tot geloof in de blijde boodschap. De tijd is nabij, oftewel wij kunnen niet treuzelen als wij Jezus willen volgen en in Hem geloven. De bekering brengt met zich mee dat wij ons keren naar wat belangrijk is en naar het goede. En God is de bron van het goede, Hij is het die ons het goede nieuws van zijn Liefde en vergeving wil schenken. Maar aan ons om te kiezen. Net zoals de bevolking van Ninive, waar Jonas doorheen trekt om het volk tot inkeer te brengen en zich te hechten aan God. Een grote niet Joodse stad komt tot inkeer en bekeert zich tot de God van Israël en heeft berouw over haar slechte daden en ontdekt dat er bij God hoop en vergeving is.

Misschien plakken wij het woord bekering snel op de 40-dagentijd, en dat is zeker een speciale tijd van inkeer en bekering. Maar elke dag opnieuw maken wij keuzes, en zijn onze keuzes die wij maken gericht op het goede? Laten wij ons ook de vraag stellen of wij antwoorden aan Gods plan voor ons en voor de mensen om ons heen? Aan ons om elke dag opnieuw een daad van geloof te stellen om met God te leven.

Die stap zetten de leerlingen op een hele radicale manier. En laten wij ons eens het tafereel van het evangelie proberen voor te stellen. Een relatief onbekende man loopt langs het meer, Jezus' verkondiging tenslotte, staat nog in de kinderschoenen en Hij ziet daar vissers aan het werk en roept ze om Hem te volgen en om vissers van mensen te maken. Simon, Andreas Jakobus en Johannes laten direct alles achter en volgen Jezus. De uitnodiging die Jezus heeft gedaan, heeft een dusdanige impact dat ze bereid zijn om alles achter te laten en hun leven over een andere boeg te gooien. En misschien ook goed voor ons om op deze zondag ons die vraag te stellen wat heeft God al in mijn leven gedaan? Of waar heb ik God ontmoet? Waarom geloof ik? En waarom ga ik naar de kerk? Ongetwijfeld dat wij daar allemaal een eigen uniek antwoord op kunnen geven en ook wij hebben die stem van Jezus in ons horen klinken.

Van daaruit kunnen wij ook de woorden van Paulus begrijpen, als wij met God leven, en weten dat Hij aan ons leven betekenis geeft en wij voor de hemel bestemd zijn, dan krijgen al onze dagelijkse dingen ook een andere betekenis. Omdat wij dan mogen weten dat onze daden ook voor God belangrijk zijn, en ons handelen een meewerken met God is. Dus worden wij op bijzondere wijze uitgenodigd om te streven om het goede te doen en vanuit ons geloof te leven met God en dus te groeien in heiligheid. Laten wij niet uitstellen om vandaag al het goede te doen of bij te sturen als dat nodig is, ook al kan het heel makkelijk zijn om ons voornemens te maken voor morgen of volgende week, maar vandaag, wat kan ik nu doen om te leven met God of een ander te helpen. Want morgen zeggen we anders heel makkelijk dat wij dat morgen gaan doen, en dus dingen een dag uitstellen. Maar vandaag leven wij al als christen en laten wij een stap zetten zodat wij voor morgen weer een nieuwe keuze kunnen maken.

Harm Eskes, pastor